

[Thorvil Kristensen.]

slag på dette område, så det er ikke underligt, at de kom først. Jeg håber nu, at vi kan få en frugtbar forhandling i udvalget.

Om selve realiteten vil jeg gerne sige, at det jo ved en højesteretsdom er slået fast, at frugttræer efter gældende lovgivning er en del af den faste ejendom, nærmere bestemt: af forskelsværdien; derfor falder de efter loven ind under ejendomsbeskatningen. Hele dette spørgsmål vil falde bort, hvis man følger skattelovskommissionen, som indstiller, at beskatning af forskelsværdien efterhånden skal afvikles, således at ejendomsskatten fremtidig alene skal hvile på grund. Jeg tror, der vil være enighed om at gennemføre denne omlægning af ejendomsskatterne. Jeg kan for de tidligere regeringspartiers vedkommende henvise til min tale ved fremsættelsen af lovforslaget om en skattereform den 6. marts i år, det forslag, jeg skal have den ære at genfremsætte om nogle dage. Imidlertid må man erkende, at frugtavlens konjunkturer er gået en del tilbage i de senere år. Derfor kan det faktisk være rimeligt forlods at give frugtplantageejerne en nedsættelse af ejendomsskylden som forskud på den almindelige afvikling af beskatningen af forskelsværdien, der efterhånden kan ventes. Jeg kan i denne henseende henvise til en undersøgelse, jeg i sommer har ladet foretage i finansministeriet vedrørende frugtavlens økonomi; jeg håber, at denne undersøgelses resultat kan blive stillet til det kommende udvalgs rådighed. Jeg skal af enkeltheder blot nævne, at de to indekstal, man har beregnet dels for priserne i frugtavlens, dels for omkostningerne, nogenlunde fulgtes ad indtil 1948, men derefter skiltes de.

Fra 1948 til 1951 er prisindekset for frugt og bær faldet fra 113 til 88, medens samtidig omkostningsindekset er steget fra 117 til 139. Det er dette misforhold mellem omkostningsudviklingen og prisudviklingen i de senere år, der har gjort, at vi mente det rigtigt forlods at tage frugtplantagerne ud til reduceret ejendomsskyldbeskatning. Jeg tror, at det forslag, vi har udarbejdet, og som selvfølgelig også vil kunne stilles til udvalgets rådighed, vil være et frugtbart arbejdsgrundlag, også fordi det teknisk er noget mere udførligt end det radikale ven-

stres forslag, men vi er villige til en forhandling herom i det udvalg, der formentlig vil blive nedsat.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Det foreliggende lovforslag har to gode egenskaber. For det første er det ikke nogen overrumpning, for det andet er det umuligt at gøre overbud. Det er en behagelighed, at man er klar over, at det er der ikke noget at gøre ved.

Rent principielt vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om beskatning af frugtplantager kom frem, da frugtavlernes under krigen, da der var tale om krigsforsikring, forlangte, at der skulle en særlig erstatning til overfor frugtplantagerne, fordi de havde større værdi end andre afgrøder. Jeg var dengang medlem af ligningsrådet, og det var meget svært for ligningsmyndighederne at finde ud af, hvordan man skulle anlægge beskatningsteknikken. Det, der gælder for skovene, kunne man ikke anvende, for der beskatter man jorden og vedmassen hver for sig; her er der ikke tale om vedmasse, men om flerårig kultur, der afkaster en årlig indtægt. Højesteret har, som det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen sagde, fastslået, at frugttræerne hører til de dele af den faste ejendom, der skal beskattes på samme måde som bygninger. Der var i lang tid meget store priser på ejendomme med plantager; de lå langt over priserne på almindelige landejendomme. Mange af disse plantager er anlagt over driften, som man siger, hvorved de har fået en skattemæssig favør, som man fandt rimelig, fordi man derved op hjalp denne nye produktionsgren indenfor vort erhvervsliv. Nu er handelen gået i stå; der er ikke mere den interesse for den, som der har været; det er et forhold, vi alle kender.

Jeg er enig i den betragtning, der er blevet fremsat, at det er rimeligere at løse hele dette problem i forbindelse med en almindelig skattereform, således som også skattekommissionen har været inde på. Men konjunkturerne gør det rimeligt, at vi ser med velvilje på det problem, der her er rejst, også udfra den betragtning, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) gjorde gældende, at vi må se at lette arbejdet fremover for vore medmennesker. Nu er det imidlertid langt fra sikkert, at de gode plan-